

Erdei-Szabó István

Az utolsó nyár rohama

Dőzsöl, zabál a nyár,
rakétát lő az őszre.
Föleget maga mögött
mindent most és
mindörökre.
Ez lesz az utolsó roham
a végső csönd előtt a Földön,
míg eljön a Mindenséget
uraló béke.

..Aztán a tiszták és a megmérettetettek
megállnak és megpihennek az Úr
tenyerén örök időkre.

Föld! Földem!

Föld! Földem!
Fölpántlikázott labdám,
föl-földobott kövem.
Hegyekkel, folyókkal
ékesített ékességem!
Föld! Földem!
Földönfutó szegénységem,
földönjáró bizonyosságom.
Tavaszkok, nyarak, őszeim
és gylcsba öltözött fehérségem!
Föld! Földem!
Porrá s hamuvá lett őseim
az örökkévaló időben,
szeretettek és szeretnivalók
az egy-mindenkori ölelésben.
Föld! Földem!
Betonsilókkal fölszabdalt vidékem,
háborúkkal fölzabált egyetlen reménységem.
Föld! Te, egyetlenem!
Szülő- s halóföldem!

Márciusi elégia

Már csak a kő, csak a csont,
ahogy egyre mélyebben hallgat,
ahogy ránk fagy a csönd,
belénk fojtva minden forradalmat.
Kisimul lassan a ránc,
kivillan az éber mosoly,
fölbukik földrengéses arcunk
mindennapi poklaiból.
Tárulkozz ki! Süt a Nap,
talán a Hold ragyog rád.
Tárd ki újra a szíved,
hadd simogassa ünnepi zsoltár.
Ragyogj, ragyogj! fényes
gyermekkori álmom, segíts!
Mielőtt mínuszba dermed a Föld,
a végső békét megtalálnom.

Szomjúság III.

Nem látok el már gyöngé szívedig,
csöndem mégis szelíd szavadra
szomjazik.
S hiába bármily szemfényvesztés,
nem látok el már
tengerszem-szemedig,
ahol álmunk tágas öble
a mélységben megmerítkezik.
Nem látok el már
csak foszló árnyadig,
és számolom a partra
vetett éjszakát, hányadik?

Emberül-Csehül

Cseh Karcsi 60. születésnapjára

Talán végül Te maradsz egyedül,
bár ítésted farag, szapul, csepül,
de Te fúvod a nótát szlávul, csehül,
törökül, horvátul, csuvasul, finnül,
és szó a szóhoz, lélek a lélekhez ízesül,
és tudjuk mindnyájan itt legbelül,
bárhogy fújják rossz szajkók botorul,
azért az a Vers úgy szól magyarul,
ahogy költőnk magában zengte Csehül:
úgy igaz, úgy tiszta, úgy szent emberül,
ahogy az már csak nagyritkán sikerül.

Bucsa, 2012. december 2-án.

Asszonyok, lányok

Asszonyok, lányok
tűzből tulipánok.
Fájdalmat hordozó
Mária-Magdolnák,
maguk is vérző
virágok.
Föld és Élet megtartói,
halálból is hazajárok,
születésben, halálban,
örökös lázban is fázók.
Félelem és szenvedés elűzői:
tündérek és Danaida-lányok
Öröm és szenvedély tiszta,
áradó vizű forrásai,
a testből feltörő gejzírek,
örökké rejtélyes vulkánok.
Asszonyok, lányok
tűzből tulipánok
dáliák, rózsák.
fényt és illatot hozok.
Érettünk lobbanó lángok

Fazekas József

Bika szarva

Kiszáradt fa
bika szarva
hogy haragszik a magosra

ha tehetné
felöklelné
még a napot is lelökné

volt ő lombos
főkolompos
vándoroknak ami biztos

irányjelző
szétekintő
űzött embert is elrejtő

falu tanya
város rabja
mennyi mennyi kiszáradt fa

kiált kiált a pusztába.

Messzi

Messzi harmatos füveken
mezítláb jöttél
velem
csillag-sátor volt
életünk
s hitünk egyetlen reményünk
drága emlék
örökké kék
semmi vétség

messzi harmatos erdőben
várt rám rejtőzve
kedvesem
világ bajától oltalom
minden sebemre
takarom
hű karját szívemre
drága emlék
örökké kék
semmi vétség

messzi harmatos egeken
egyedül ő szólít
nevemen
kööznek hurkolnak
bánatok
föltépi eloldja
s vagyok
messzi harmatos
füveken erdőben egeken
drága emlék
örökké kék
semmi vétség.

Menjünk el mindnyájan

Menjünk el mindnyájan
 ki-ki messze-messze
 úgy hogy a föld se
 sírjon utánunk
 sunyin
 mímeljük a nagy fáját
 énekeljünk
 cukros zsoltárokat
 röptessünk madártollakba
 rejtett nagy igazságokat
 menjünk el mindnyájan
 ki-ki messze-messze
 úgy is összekevert
 már mindent
 a hontalan honlap
 velünk úszik el
 a holnap
 menjünk el mindnyájan
 ki-ki imessze- messze

...én maradok
 mint a néma sírok
 falevél- hullásba bújt
 drága éveim
 szívemre rég por ült
 a szél ír bele:
 ki elmegy
 nem nyugszik
 csak vándorol
 kering bolyong
 majd visszaér
 mint az elpárolgott víz
 az ér hátán tovacsillanó
 ragyogásban
 mint a hajnali napfény
 meghalni csak itthon lehet
 visszahív szándékok
 az Isten s a képzelet.

Jelmezbál

Üres a raktár
 nincs csak a hiány
 sehol egy portéka elkapkodták

tegnap még kellék
 ma puccos parádék
 farsangján vigyorog új-régi arcokon

parola áldomás
 mennyi hasonmás
 fő a köz-meg-nem -hallgatás

takarózz jobban
 kinn a vadonban
 megint befűtöttek mind neked

jön a várt tombola
 ha jól csaholsz kihúzza
 buzgószáj neked is jelmezed.